

John Bunyan

OVER DE BEKERING

De bekering is een keren van het hart tot God in Christus: een keren van de zonde, den duivel en van de duisternis tot de goedheid en de genade en de heiligheid die in Hem is. Daarom staat er van hen die zich in de dagen van ouds bekeerden, dat zij zich zelve verfoeiden wegens al hun verfoeilijkheden. 'Daarom verfoei ik mij (zegt Job) en ik heb berouw in stof en as.' Job 42:6. Zie ook Ezechiël 6:9, 20:43, 36:31, 42:6, 16:63.

De ware bekering vervult de ziel niet alleen met een afkeer voor begane zonden, maar ook met een heiligen haat tegen de zonden die nog komen kunnen. Toen Mozes vreesde dat onder zijn zware arbeid enig ongeregelde of zondige hartstocht zich in hem zou vertonen, wat zei hij toen? 'Doodt mij toch slechts, indien ik genade in uwe ogen gevonden heb, en laat mij mijn ongeluk niet aanzien!' Numeri 11:15.

Zie ook hoe datgene, hetwelk Paulus ware bekering noemt, werkt in de oprechte Corinthiërs, 'Ziet (zegt hij,) dit zelfde dat gij naar God zijt bedroefd geworden, hoe grote naarstigheit heeft het in u gewrocht? ja verantwoording, ja onlust, ja vrees, ja verlangen, ja ijver, ja wraak: in alles hebt gij u zelve bewezen rein te zijn in deze zaak.' 2 Corinthiërs 7:11.